

penico, Bove in Log čez Predil gré, in semtertje pri cesti tolikanj opadenih hiš s prostornimi hlevi vidi, kjer zdej le pustota gospodari, si mora misliti, de ljudje, kateri svoj živež samo od polja terjajo, bi si tukej nikoli ne bili stanovanja izbrali, in tacih hramb sozidali; ampak de srečniši časi so mógli enkrat po tih krajih biti, in de so stanovniki od ceste svoj živež pričakovali. In taka je zarez bila. Druga cesta po Pontabi se je odperla; vsi vozači so se na-njo vernili, in malokdaj jo še kdo čez Predil pripoka. Zavoljo tega zdaj po tih krajih huda revšina gospodari.

Pa zaupajte, stanovavci pri Soči! zvezda vaše nekdanje sreče zopet vstaja. Mili naš oče Cesar so že 500,000 goldinarjev odšteli, našo cesto popraviti in vse klance in ovinke, kar bo moč, poravnati ukazali. Miroslov Suša, Kavariške ceste skerbni ogleda, kateri je pred nekterimi léti s svojo vednostjo že Gerškemu kralju dobro služil, je visoki ukaz dobil, ondi naravniti in krajši cesto poiskati, ktero je mesca listopada med Ročino in Kanalam že mériti začel.

To spomlad se bo začela že delati, in zdi se mi, de, kadar bo naša cesta takó poravnana, si bo Koroški in Štajarski vozač krajši in lepši pot do Tersta izbral, in Brežko Rebulo memo nas domú vozil. Ako pa vas spomnim, de našiga miliga Cesarja serčne želje so zme-rej bile in so še tudi zdej, vse kraje celiga Cesarstva po nar krajših potih s cesarskimi poštamí skleniti, vam tudi iz gotovih vzrokov prerokujem, de kmalo po tem, se bo tudi po naših vaséh glasila cesarskiga poštniga hlapca trobenta.

V Ročini.

F. J. Cafov.

Žganje huda huda reč.

(Strašna prigodba.)

Dokaj žalostnih nasledkov pijančevanja so že pr-ljube Novice svojim bravcam oznanile, in zraven živo opominjevale, se nezmérne pijače, posebno pa žganja ogibati, kér je hud strup ne le telesu ampak tudi duši. Naj tedej še to žalostno prigodbo povedó, ki se je pred petimi léti na Gorenskí pripetila, ktere vzrok je gerda narada nezmérne pijače živiga strupa žganja.

Bil je na Gorenskí v vasi B... kmetič, ki je vse, karkoli je zaslužil, prot za ljubo žganje zdajal. Pijančevanja že od mladih nog navajen mu torej tudi delo ni bilo kaj mar. Njive pičlo gnojene, na pol komaj obdelovane, so slabo žetev dajale; sadje, kar ga je raslo na vertu, je zanemarjeno le na redke léta pést češpelj, kopo jabelk ali par hrušk obrodilo; celo pohištvo sploh je šlo rakovo pot. Čez dan je večidel pohajkoval in lenobo pasel, ponoči je pa po kerčmah posedal. Lj po-manjkanje živeža in naklón do žganja, ktero je bolj obrajal in číslal, ko vse drugo na svetu, sta pripom-gla, ga včasi prisiliti kake dva dni zaporedama opéko (cégel) žgati, de si je takó kaj maliga prislužil, kar je pa večidel berž berž za žganje šlo.

Bilo je ravno 12. dan maliga travna léta 1842, ko je vse popoldne popival. Ne dovelj, de je pol dneva zadjal, je sedel še v terdi noči pri ljubeznivi pijači. Pijan do verha, le ni nehal vléči, in maselj za maselj-nam ga je vlijal v gerlo, ki se je vidilo brez dnà. Deset je ura bila in še ga ni bilo domú spraviti. Kerčmár — Bog mu daj nebesa! — ki je bil tudi mlinar, je šel spat, in ž njim vred cela družína; le hlapec, ki sta se z gospodarjem v ponočnim delu v mlinu verstila, je trotil zraven njega. Že je šla ura na enajst, ali žga-njarčik je le še čívkal žganje, in zraven neusmiljeno klél, le čuda, de se zemlja ni odperla in zviškiga pre-klínjevavca požerla. Ali glej! žganje, kteriga se je

preobilo navlekel, mu je v glavi zavrelo, možgani so se mu zmešali — pamet je zgubil. Blesti je jel in zmešano govoriti. Hudobe je mislil krog sebe viditi; iz za mize je na enkrat planil, na sredo hiše pokleknil, križ storil in na glas moliti jel, pot mertvaški mu je stopil na čelo, na obrazu je bil blede, ko zid, bolj smerti, ko človeku podoben. Hlapca to viditi je bilo groza, lasje so mu po koncu stopali. Strahoma je poklical svojiga gospodarja. Cela družína se je spravila v tem na noge. Skonca so mislili, de jih imá za norca, kér so ga poznali, de rad ljudí trapá; tode viditi ga, na sredi hiše klečati, na glas moliti in pot mertvaški mu po čeluliti, so si koj mislili, de to ni nikoli šala, in strah in groza je vse navdala. Trepetaje so ga spraševali kaj de je, ali kratko je odgovoril: Ali ne vidite hudobe v me goreče zijati, le ganiti se ne smém. Znamnje, de se mu je pamet zmešala! Družína ni sicer nič vidila, ali slišati take besede, je vse še večí strah in groza obšla. Blagodarjeno (že-gnano) svečo so prižgali in z ravno tako vodo človeka oblivali ter mu je piti dajali. Čez nekaj časa je poprosil, de bi mu po gospod očeta (fajmoštra) poslali, torej je šel pôsel do cerkovnika, ali cerkovnik se je branil zdravimu človeku po noči posebno pa pol ure delječ po duhovna iti, in tudi ni šel.

(Konec sledí.)

Poslavljenje.

Žlahtniga gosp. Januarja Kurterja, višjiga zdravnika c. k. domorodniga regimenta v Ljubljani, ki so nam v Novicah že marsikako koristno reč oznanili, je mestna Ljubljanska gosposka zavoljo dobrovoljniga večletniga ozdravljanja ubozih — 8. dan svečana mest-njana (Bürger) z vsimi pravicami izvolila.

Slovenski pregovori

nabrani od gosp. prof. Drja. J. Zupana.

Ak družína ne bode besna, gostém ne bode hiša tesna. — Ako ne pomaga desnica, bo li pomagala le- vica? — Ako ne teče, pa kaplje. — Ako ravno sva brata, mošnji niste sestri. — Ako te jedro mika, zgrizi lupino. — Ako ti dobro na skali, pomikni se gori! — Beraška mavha vedno prazna. — Beseda ni konj. — Bès (Dämon) te lopi! — Bès te plentaj! (nehme ge-fangen). — Bil bi hleb, zobje se dobé. — Blagodat božja pada za zemljo. — Blago gre gori po niti, doli po vervi. — Blago odíde, um tebi pride. — Blagor meni! glejte kuma (Gevatter), meni bode dal dva ujma, (Mühlergebüh-r). — Blagor meni! glejte kuma, meni bo somlel brez ujma. —

Zastavica.

Kdo je 60 lét star, pa le 15 rojstnih dni šteje?

V. F.

Današnjemu listu je perdján 6. dokladni list.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnji	
	8. Maliga travna.		3. Maliga travna.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	20	2	20
1 » » banaške	2	23	2	22
1 » Turšice.....	1	33	1	30
1 » Soršice.....	—	—	2	—
1 » Rēži.....	1	42	1	50
1 » Ječmena.....	1	34	1	34
1 » Prosa.....	1	46	1	36
1 » Ajde.....	—	—	1	28
1 » Ovsá.....	—	57	—	52